

ת"פ 63636/02/19 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נגד חביב בידה

בית משפט השלום בכפר סבא
ת"פ 63636-02-19 מדינת ישראל נ' בידה
לפני כבוד השופט אביב שרון

בעניין: מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא המאשימה

ע"י ב"כ עו"ד טל חיים ניסנוב

נגד

הנאשם

חביב בידה

ע"י ב"כ עו"ד מואנס יונס

גזר דין

1. הנאשם, יליד 1994, הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות של **גניבת רכב**, בניגוד לסעיף 413ב' לחוק העונשין, תשל"ז-1977; **הפרעת שוטר במילוי תפקידו**, בניגוד לסעיף 275 לחוק העונשין; **חבלה במזיד ברכב** (2 עבירות), בניגוד לסעיף 413ה' לחוק העונשין; **נהיגה ללא רשיון נהיגה (מעולם לא הוצא)**, בניגוד לסעיף 10א' לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961; ו**נהיגה ברכב ללא ביטוח**, בניגוד לסעיף 2א' לפקודת ביטוח רכב מנועי [נוסח חדש], תשל"ל-1970.

2. על פי הכרעת הדין ביום 21.2.19 בשעה 19:30 ברחוב הפרחים ברעננה חנה רכב מסוג קיה ספורטאז' שהינו בבעלות חברת אליפים סוכנות לביטוח (2002) בע"מ ובחזקתו של עובד החברה. בנסיבות אלה, בין השעות 19:30 ל-21:35 התפרץ הנאשם לרכב, פירק חלקי פלסטיק הסמוכים למושב הנהג וממוקמים בקדמת הרכב מצידו הפנימי, הניע את הרכב ונסע מהמקום בנהיגה ברכב, וזאת מבלי שהוא מחזיק ברשיון נהיגה (לא הוצא מעולם). סמוך לשעה 21:30, בעקבות דיווח איתורן, הגיעו שוטרים למקום והחלו בסריקות לאיתור הרכב, כשהם נוהגים בניידת משטרה. פקח ששהה בניידת הבחין ברכב הגנוב והשוטר כרז לנאשם לעצור בצד. בתגובה לכך, האט הנאשם את מהירות נסיעתו, אך לא עצר. אז עקפה אותו הניידת וחסמה אותו מלפנים, כשרכב משטרה נוסף חסם את הרכב הגנוב מאחור. בשלב זה, לא נשמע הנאשם להוראות השוטר והמשיך בנסיעה ברכב, כשהוא פוגע בניידת המשטרה שחסמה אותו מלפנים וכשהוא גורם לשריטות בניידת וברכב הגנוב. מיד ובסמוך יצא הנאשם מדלת הנהג ברכב והחל במנוסה רגלית, כששוטר רץ בעקבותיו עד למעצרו.

3. ב"כ המאשימה עתרה לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 12 ל-36 חודשי מאסר. היא הפנתה לערכים החברתיים המוגנים בעבירות ולעוגמת הנפש שחוזה אזרח שקם בבוקר ומגלה שרכבו נגנב. עוד הפנתה לעובדה שאת מחיר הגניבה משלם הציבור כולו כתוצאה מהעלאת הפרמיות של חברות הביטוח. התובעת הפנתה לעובדה שהנאשם נהג ברכב מבלי שקיבל רשיון נהיגה, ובכך סיכן את המשתמשים בדרך ואף פגע בניידת משטרה וגרם לה נזק. ב"כ המאשימה ציינה שאמנם מדובר בנאשם צעיר, נעדר עבר פלילי, אך יחד עם זאת הוא לא נטל אחריות על מעשיו, ניהל הליך הוכחות ולא הצביע על שיקולי שיקום. משכך, עתרה התובעת למקם עונשו בשליש התחתון של המתחם לו עתרה. בנוסף, עתרה להטיל עליו מאסר על תנאי, קנס כספי, פסילה על תנאי ופסילה בפועל.

התובעת הפנתה לפסיקה.

4. ב"כ הנאשם הפנה למחדלי החקירה הרבים שנפלו בעבודת המשטרה בתיק זה, כמפורט בהכרעת הדין, וטען שמבחינת הנאשם ניהול הליך הוכחות היה מוצדק ולא ניתן לזקוף זאת לחובתו. הוא טען שלא נגרם נזק רב לרכב הגנוב ולניידת המשטרה וכי התנהגות השוטרים בחסימת הרכב מלפנים תרמה להתרחשות התאונה. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה, כאשר הוא מודע לכך שחלקה אימצה הסדרי טיעון, וביקש לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שרות ל-18 חודשי מאסר בפועל. נוכח היותו של הנאשם בחור צעיר, נעדר עבר פלילי, ביקש הסניגור לגזור עליו עונש מאסר שיכול וירוצה בעבודות שרות.

ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה.

דין והכרעה

5. הערכים החברתיים המוגנים בעבירות מוכרים וידועים ואין צורך להרחיב במילים. תופעת גניבת כלי הרכב הפכה ל"מכת מדינה" של ממש והפסיקה קוראת להחמרת הענישה כלפי עברייני רכוש המורשעים בעבירות אלה. מדובר בעבירות נפוצות, קלות לביצוע וקשות לאיתור ולאכיפה. מלבד עוגמת הנפש הרבה הנגרמת למי שרכבו נגנב, הרי שריבוי גניבות כלי הרכב מביא להעלאת פרמיות הביטוח, באופן שהציבור בכללותו ניזוק מביצוע עבירות אלה. עמד על כך, לא אחת, בית המשפט העליון -

"פעמים רבות עמד בית משפט זה על חומרתה של עבירת גניבת הרכב, בה הורשע המבקש, הגורמת נזק מידי לבעל הרכב וכן נזק כלכלי רחב לציבור, ובהתאם על הצורך לנקוט בענישה מחמירה במקרים אלו... יתרה מכך, מעשיו של המבקש היוו סכנה לציבור משתמשי הדרך וכוחות המשטרה, ומלמדים על חוסר יראת החוק" (רע"פ 9269/17 אבו עישא נ' מדינת ישראל (15.1.18)).

וכן -

"מכאן למדיניות הענישה הנהוגה, הנלמדת מפסיקתו של בית משפט זה לאורך שנים. עיון בפסיקה זו מעלה כי במקרים שעובדותיהם דומות, המעריבים גניבת רכב; הפרעה לשוטרים בשעת מילוי תפקידו; ונהיגה פזיזה ורשלנית, ושבהם לא נגרם נזק לחיי אדם או פגיעה קשה בגוף, הוטלו עונשים בטווח הנע בין 12 ל-32 חודשי

מאסר בפועל" (ע"פ 2519/14 אבו קיעאן נ' מדינת ישראל (29.12.14).

6. הנאשם, איפוא, פגע בזכות החוקתית לקנין, פגע ברכושו של הזולת, גרם לנזק לרכבו של המתלונן, ובהמשך אף גרם לנזק לניידת המשטרתית. עוד נהג הנאשם ללא רשיון (מעולם לא הוצא) וללא ביטוח, תוך שהוא מסכן את המשתמשים בדרך, וכאשר לא נענה לכריזת השוטרים לעצור פגע הנאשם בערך חברתי מוגן של שמירה והגנה על שלטון החוק ומעמדם של שוטרים בבואם לבצע תפקידם כדין ולעצור חשודים ועבריינים.

מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים במקרה שלפניי אינה נמוכה.

6. ב"כ הצדדים הפנו לפסיקה ואכן מנעד הענישה בעבירה של גניבת רכב הוא רחב. יחד עם זאת, נראה שבהיעדר נסיבות מיוחדות, רכיב הענישה העיקרי הוא מאסר לריצוי בפועל, ולא בדרך של עבודות שרות. ברור שלא ניתן להסיק אודות מדיניות הענישה מגזרי דין שניתנו על סמך הסדרי טיעון (ראה, לדוגמא, הפסיקה שהוגשה על ידי ההגנה: ת"פ (כפ"ס) 29813-11-16 **מדינת ישראל נ' לדאויה** (21.3.18); ת"פ (נתניה) 37403-08-18 **מדינת ישראל נ' אלחמידאט** (31.10.18); ת"פ (כפ"ס) 22377-11-17 **מדינת ישראל נ' עאצי ואח'** (7.3.18)), ומהפסיקה האחרת שהגישה ההגנה עולה שאכן בתי המשפט נוהגים להטיל עונשי מאסר לריצוי בפועל.

7. בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות - גניבת הרכב תוך גרימת נזק; נהיגה ללא רשיון נהיגה וללא ביטוח; ניגוח ניידת משטרה שחסמה את הדרך מלפנים; והפרעה לשוטר במילוי תפקידו תוך הימלטות בריצה מן הרכב - **אני קובע שמתחם העונש ההולם נע בין 10 ל-30 חודשי מאסר בפועל, לצד רכיב ענישה נלווים.**

[ראה לענין זה: רע"פ 2054/18 **רבאיעה נ' מדינת ישראל** (12.3.18); רע"פ 9269/17 **אבו עישא נ' מדינת ישראל** (15.1.18); רע"פ 9963/16 **ליברטי נ' מדינת ישראל** (22.12.16)].

8. לענין הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות - הנאשם כבן 26, נעדר עבר פלילי ואלה נתונים שיעמדו לזכותו. יחד עם זאת, הנאשם לא נטל אחריות לביצוע העבירות, בחר לנהל הליך הוכחות ועל כן, אינו זכאי להקלה בעונש כמי שמודה ונוטל אחריות. בנסיבות אלה אף אין בענייניו שיקולי שיקום. מחדלי החקירה הנזכרים בהכרעת הדין לא גרמו לעיוות דין לנאשם ולא הטילו ספק סביר באשמתו.

עונשו של הנאשם, איפוא, ימוקם מעל לתחתית מתחם העונש ההולם שנקבע על ידי.

9. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 12 חודשי מאסר בפועל, בניכוי ימי מעצרו, 26.2.19-21.2.19.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו בבית סוהר "הדרים" כשבידו תעודת זהות, וזאת ביום 24.12.20 שעה 10:00.

ב. 9 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע.

ג. 6 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון, עבירה של נהיגה ללא רשיון נהיגה, עבירה של נהיגה בזמן פסילה ועבירה של נהיגה ללא ביטוח.

ד. פסילה בפועל מלהחזיק או מלקבל רשיון נהיגה למשך 12 חודשים.

ה. 6 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות של נהיגה ללא רשיון נהיגה, נהיגה בזמן פסילה ונהיגה ללא ביטוח.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ב חשוון תשפ"א, 09 נובמבר 2020, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד רותם נבון פסחה, הנאשם ובא-כוחו, עו"ד עלא תילאווי (בשם עו"ד מואנס יונס).